

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Camilli De Lellis Fvndatoris Religionis Clericorvm Regvlarivm Infirmis Ministrantivm

Cicatelli, Sanzio

Antverpiæ

Cap. XIV. Dominus Deus, ad maius perseuerantiæ Camilli experimentum,
nonnullis eum curis atque angoribus exerceri sinit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37267

Nosocomium visitare: vbi cum feruentissimo charitatis ardore, iuxta breuium Regularum à Camillo scriptarum formam, infirmis ministrabant, cibos porrigendo, lectos sternendo, linthea mundando, protestationem Fidei præeundo, animas Deo commendando, ad patientiam & ad sanctissima Sacramenta deuotè suscipienda exhortando, denique omne genus insolitæ charitatis exhibendo: ad quam fieri nullo modo poterat, vt virtus & diligentia ordinariorū ministrorum aspiraret, nedum attingeret. Quod ipsi cum tanto amoris intimi sensu præstabant, vt satis appareret, illos non tamquam hominibus mortalibus ac miseris, sed tamquam Christo ipsi illuc præsentibus, & in lectis iacentibus, & vulnerato ministrare: ita vt quicumque ipsos intuerentur, vehementer istam eorum charitatem admirarentur, & talium exemplorum bono odore recrearentur.

CAPVT XIV.

*Dominus Deus ad maius perseverantiam
Camilli experimentum, nonnullis eum
curis atque angoribus exerceri sinit.*

NOlo hîc silentio præterire vnum Camilli eximium factum erga charum & dilectum suum Crucifixum: qui ipsum in nocte

nocte illa mœroris & afflictionis plena consolatus est, atque in bono proposito roborauit. Cùm ergo iam dictum vitæ nouæ institutum inchoasset, recordatus se in suo Nosocomij habitaculo Crucifixum reliquisse, illuc ad eum accipiendum concessit: & quamuis hæc sancta imago admodum grãdis esset, conscendit nihilominus vbi ea stabat infixæ, illamq; brachiis strictè complexus ad Ædem S. Mariæ ad Miracula, aperto capite, medio die, via publica Portuenti, tanta cum deuotione deportauit; vt cuncti eum spectantes se in genua prosternerent, pectusq; diuerberarent, ac sanctum illud Redemptionis nostræ signum, se ipsi Crucifixo commendantes, adorarent. Multæ porrò feminæ è fenestris eum contuitæ, aliæ alias ad spectandum Camillum, qui Crucifixi statuam ad D. Virginis Ædem baiularet, conuocabant. Ex iis autem qui ad hoc acciti sunt spectaculum, fuit etiam ille suprâ laudatus Firmus, qui ab hera domus accersitus non potuit tanta Camilli humilitate, ac tam pio eius factio non vehementer commoueri. Et sanè Camillo valdè necessarium erat eiusdem Christi Crucifixi præsens auxilium: quippe cui intra paucos dies tria occurrerunt, quæ mentem eius perquam vehementer concuterent. Primum fuit, quòd dominus Cusanus,

D 5 nus,

58 VITÆ P. CAMILLI DE LELLIS
nus, intellecto nouo vitæ genere, quod Ca-
millus & socij eius aggressi erant, & specia-
tim de ablata Crucifixi imagine certior fa-
ctus (quod erat signum eos non amplius ad
Nosocomium reuersuros) credebat se ab iis
contemptui habitum atque illusum: vnde
haud mediocriter aduersus Camillum, tam-
quam qui alios ab officio suo & recta via di-
uerteret, est exacerbatus. Quapropter in san-
cti Iacobi atrio obuiam ei factus, publicè ip-
sum perquam asperè acriterque increpauit,
adiectis quoque grauibus interminationibus,
nisi deinceps ab alijs Nosocomij ministris
abducendis abstineret. Et quasi parum hoc
esset, etiam apud B. Philippum Nerium eius
Confessarium (quæ secunda fuit afflictio)
querimonias depositum iuit: quòd scilicet
Camillus non solùm ipse Nosocomium de-
seruisset, sed etiam quòd præcipuos ex eo Of-
ficiales seduxisset: & hoc quidem totum fe-
cisse eum arguebat, quòd sibi vanè persua-
sisset, atque perperam animo imbibisset,
vnam nescio quam Congregationem nuga-
toriam (sic eam appellare solitus erat) insti-
tuere. Tum B. Philippus, qui omnia hæc-
tenus Camilli facta probauerat (quamdiu qui-
dem in Nosocomio is perseverauerat) cum
nunc eum se inconsulto inde abscessisse &
hæc patrasse audiret, siue ob ingerendum illi
pudo-

Ca- pudorem, siue ad redigendum rursus in offi-
cia- cium Præfecti domus hospitalis, noluit eum
fa- ampliùs audire de peccatis confitentem; sed
s ad iussit, vt alium sibi Patrem spiritualement deinceps
b iis quæreret. Quæ res quanto Camillum
nde mœrore obruerit, dictu est incredibile:
am- nihil tamen aliud in hac tristitia, quàm bea-
di- tum Philippum summa cum modestia &
an- animi submissione precatus est, ne id à se
è ip- factum miraretur: quippe se interno spiritu,
uit, quasi vi adactum ad aliud agendum, quàm
ous, ad sibi soli vacandum. Hanc porrò tempe-
stis- statem (quæ certè ob amorem, quo cuncti in
hoc B. Philippum ferebantur, haud fuit exigua)
eius non multò post alia tertia excepit, duabus
io) præteritis acerbior (volebat quippe Domi-
icet nus eorum perseuerantiæ maius aliquod edi-
de- specimen) grauiissima scilicet tam Camilli
Of- quàm Curtij vno eodemque tempore infir-
fe- mitas; eaque partim è multis laboribus &
ua- fatigationibus contracta, partim è tenui ac
ter, misero victu, partim denique ex incommoda
ga- difficili que cubatione: cum omnes super
asti- storeis dormirent, nec aliud esset tribus te-
ste- gendis operimentum, quàm duo centones
qui- ab eodem Firmo Caluo pecuniâ comparati.
um Quibus incommodis accedebat aëris ipsius,
& vbi ipforum erat domicilium, malignitas.
illi Nempe situm erat ad ripam Tiberis: vnde
do- solet

III
174

solet vt plurimum spississima nebula exhalar
ri. Hisce tamen omnibus minimè prostra
tum est fortissimum Camilli pectus: sed sco
puli instar in mediis Oceani fluctibus immo
ti, non solùm constanti animo sui morbi
grauitatem sufferebat; sed etiam Curtium
ad eandem in malis patientiam roborabat.
Dicebat enim, Dominum Deum idcirco
hanc ipsis immisisse infirmitatem, vt cum
boni euasissent patientiæ magistri, scirent
deinde maiori cum charitate infirmis fratri
bus opitulari, eorumque doloribus humani
ter condolere. Verùm perdurantibus, im
mò & ingrauescentibus malis, neque ipsis in
sua illa habitatione quidquam commodita
tis reperientibus, necesse fuit ambos eò, vnde
discesserant, remeare: Camillum quidem in
sancti Iacobi Nosocomium, curandæ vale
tudinis causâ: vbi eadem illi habitatio red
dita est, quam habuerat, dum esset Præfectus
domus (sperabant enim domini Procurato
res, eum relictis cogitationibus pristinis, ad
curam Nosocomij rediturum) Curtium verò
ad sancti Ioannis hospitem item domum,
atque in ipsius Prioris, antiqui eorum Fratris,
qui illum incredibili charitate excepit, do
micilium. Solus restabat integer bonus senex
Bernardinus, qui ardentissima flagrans cha
ritate, modò hunc, modò illum ibat visita
tum.

tum. Tandem verò (quæ Dei fuit misericordia) ambo conualuere: sed tamen ante confirmatam valetudinem, quamuis non parùm adhuc debiles ac languidi, suas ædes repetiere: vbi secundùm pristinam instituti sui consuetudinem inceperunt quotidie, manè & vesperè, ad sancti Spiritus se conferre, nihil curantes, neque ventos, neque pluuias, neque alias quascumque aëris iniurias, aut temporum incommoda. Vitam interim in tanta sustinebant paupertate, vt si modò panem simplici aqua concoctum haberent, eo contentissimi viuerent. Hunc sibi à Nofocomio reuersi cibum coquebant. Elegerunt tunc omnes in Patrem suum spiritua- lem P. Octauianum Capellum, Societatis IESV Sacerdotem, qui illos peramanter receptos tam diu Pœnitentiæ Sacramento iuuuit, quoad Camillus Sacerdotes & Confessarios cœpit in Ordinem suum admittere. Id autem in confesso est, eum Patrem magno tum illi adiumento extitisse: quandoquidem perspectâ in Camillo, tametsi homine indocto & idiota, animi magnitudine, ad res altas idonei, & iam hanc nostram Congregationem parturientis, tantum abfuit, vt aut venientem fœtum præfocaret, aut ipsum suæ humilis personæ intuitu animo deiceret; vt potius Spiritum sanctum in eo operantem intel-

VIII

174

62 VITÆ P. CAMILLI DE LELLIS
intelligens, instar bonæ obstetricis, eum ar-
maret, atque ad opus persequendum, quod
ad Dei gloriam & salutem animarum in-
choasset, exhortaretur, ac denique ad par-
tum edendum atq; educendum adiuuaret.

CAPVT XV.

*Camillus relinquit Ædem diuæ Virginis
recipit subditos: Dei prouidentia in
sustentandis adiuuatur.*

CVM vicini fluminis infestæ auræ gra-
uissima inferre ipsis pergerent nocu-
menta, constituit Camillus ab ea Æde alibi
commigrare, & opportuno loco ac situ do-
micilium sibi suisque comparare. Vno au-
tem ex animi sui sententia inuento in via, quæ
ab Officinis obscuris nomen habet, labora-
bat quo pacto illud sibi conduceret. Nec
enim satis nummorum tunc in promptu
erat, vt semestris spatij solutionem anticipa-
ret. Prostabat autem domus locanda in an-
nos singulos aureis quinquaginta. Quare in
Domino confisus (de cuius antiquis promissis
spem animo conceperat multò certissime-
mam) super hac præsentī necessitate cum
vno è necessariis, Pompeio scilicet Barattel-
lo Insubri, est familiariter collocutus. Ille
tam